

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Για την Ελλάδα δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συνδρομές (3 δρ. την τριμήνια).—Κανένας δε γράφεται συνδρομητής ἢ δὲν προπληρώσει τὴ συνδρομὴ του.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιῶνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίβσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ πραχτορεία τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΡΩΤΑ ἈΝΘΡΩΠΟΥΣ ...

Εἶδα κ' ἓνα δάσκαλο ὕψως τὸν ὄνειροπόλησα, ἀπὸ παιδί, ὅταν ἔτρεμα τὸ σχολεῖο καὶ σὰν κακὸς βραχνῆς μοῦ πλάκωνε τὴν ψυχὴ μου ὁ δάσκαλος, κι ὕψως τὸν ὄνειροπόλησα, κι ἄντρας ἀκόμα, ὅσες φορές μοῦ τυγε νὰ φέρω τὸ βού μου στὸ σχολεῖο καὶ νὰ ἰδῶ, μὲ φρίκη, τὸ δάσκαλο στρεβλωτὴ τοῦ μυαλοῦ, τῆς ψυχῆς, τοῦ χαρακτήρου τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ δάσκαλο αὐτό, τὸν ὄνειρεμένο, τὸν ἀντίμουσα ἓνα πρωινό, προχτὲς ἀκόμα, στὸ σαλόνι του — γιὰ τίτιο μοῦ φάνταζε τὸ γραφεῖο του—σὲ μιὰ σάλα ἀπεραντὴ τοῦ παλατιοῦ του — γιὰ τί παλατάκι σωστὸ τὸ σχολεῖο του. Καὶ ἡ πρώτη πρώτη κουβέντα του :

— Πρῶτα ἄνθρωπος καὶ ὕστερα μορφωμένους πασικίζω νὰ κάνω τοὺς μαθητὲς μου.

Νά, ἓνας μεγάλος λόγος. Γιὰ νὰ πεῖς πὼς ἓνας εἶναι **μορφωμένος ἄνθρωπος**, ἀνάγκη πᾶσα πρῶτα πρῶτα ὁ ἓνας αὐτὸς νὰ εἶναι ἄνθρωπος. Καὶ **ἄνθρωπος**, μικρὲς μου, πιστεψέ με, μόνο μέσα στὸ Πρῶτο Ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Ἡλία Κωσταντινίδη θὰ γίνεις. Καὶ εἶναι σημαντικό αὐτό. Καὶ τὸ σημαντικό αὐτό, θὰν τὸ νιώσεις ἀργότερα, σὺ θὰ βγεῖς στὴν κοινωνία, σὺ θὰ σκηθεῖς στὴν πάλι τῆς ζωῆς, ἀρματωμένος μὲ ὅλα τὰ ἐφόδια τοῦ καλοῦ, τοῦ τίμιου ἀγωνιστῆ. Ἀρματωμένος μὲ γνώση, μὰ καὶ μὲ χαρακτήρα.

Μὰ πρὶν ἀπὸ σένα, θὰν τὸ νιώσουν καὶ θὰν τὸ χαροῦνε τὸ δῶρο αὐτὸ τοῦ καλοῦ σχολεῖοῦ, ὁ πατέρας σου καὶ ἡ μάνα σου καὶ τὰ δερφύκια σου καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ σπιτικοῦ σου, πού θὰ βλέπουν μπροστά τους ἓνα

παιδί, ὄχι ἀρρωστιάτικο καὶ σχολαστικό, μὰ γερό, γελαστό, χαρούμενο, πού νὰ κλαίει καὶ νὰ δέρνεται, ὄχι γιὰ τί τὸ στέλνουνε στὸ σχολεῖο, μὰ γιὰ τί σήμερον ἔτυχε νάνα γιορτή, ἢ αὔριον διακοπὲς καὶ θὰ στερηθεῖ τὸ σχολεῖο του.

Γιὰ τί ἔτσι πάσκιζε κ' ἔτσι τὸ κατάφερε νὰν τὸ κάνει τὸ σχολεῖο του ὁ κ. Κωσταντινίδης. Ἡλιολουμένον τόπο χαρᾶς κι ὄχι σκοτεινιασμένο κατ'ὄγι ἀθυμίας.

Πηγαίνετε μιὰ φορὰ νὰν τὸ δεῖτε (κεῖ, σὴν ἡλιοφόρο Ἀλεξάντρας βρίσκονται τὰ παλατάκια του), καὶ θὰ λυπηθεῖτε πού περάσανε τὰ χρυσὰ τὰ χρόνια καὶ δὲν εἶσαστε ἀκόμα παιδιὰ γιὰ νὰ μαθητέψετε στὸ λαμπρό, στὸ μοναδικό, στὸ ἀληθινὰ **Πρῶτο** αὐτὸ σχολεῖο.

Α. ΜΟΙΡΑΣ

ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΓΡΟΥΣΟΥΖΙΑ

Τὸ καῖκι τοῦ καπετάν—Τσαλίκα, παλαμισμένο καὶ φρεσκοβαμμένο, εἶταν ἀραγμένο λίγος ἀνοιχτά, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀκρωτηριοῦ, πού χώνουνταν σὰν κανένας κοιμισμένος κορκόδεϊλος σὴν θάλασσα, καὶ περίμενε τὸν καπετάνιο του γιὰ νὰ πάη, σὴν ὄρα τὴν καλὴ, ἐκεῖνο τὸ βράδι.

Ἔταν φορτωμένο στάμνες καὶ διάφορα ἄλλα παλιὰ πραχτάκια τοῦ κύρ Γεώργη τοῦ ἔμπορα γιὰ τὴν Τήνο.

Ὁ κύρ Γεώργη, μὲ τὸ ἔμπορικό του μυαλό, λογάριάζε πὼς στὸ πανηγύρι, τῆς Χάρης τῆς, θὰ πουλοῦσε τὸ ἓνα ἄλλο ἓνα, πὼς θὰ γόραζε ἀπὸ κεῖ γεννημάτα, τυρί, μαλλί, καὶ ὅτι ἄλλο εὑρισκε, πού θὰ μωσκοπουλοῦσε στὸ νησί, θὰ γόραζε λάδι, νὰ τὰ ἔμπορευτῆ ὁ ἴδιος σὴν Ἀλεξάντρα πού θὰ πήγαινε, μὲ τὸ βράδι, ἢ καλύτερα μὲ κανένα ἀπὸ τὰ μεγάλα Ἰδραϊκά καῖκια πού πάνε κατ' εὐθείαν ἐκεῖ. Στὴν τελευταία ἡμῶς ἀπόφαση, ἂν ἔπρεπε δεγλαδῆ νὰ πάη μὲ τὸ βράδι ἢ νὰ προτιμήσῃ τὸ Ἰδραϊκό, εἶταν πολὺ διστακτικός, γιὰ τί τελευταία ὁ μαστρο—Σύρμης, πού πήγε νὰ δῆ τὰ παιδιὰ του στὸ Ζαγατσίκι, μ' ἓνα ἀπὸ τὰ Ἰδραϊκά, ναυάγησε ἔξω ἀπ' τὴν Ἀλεξάντρα καὶ ἀπὸ τρίχα σωθήκανε, τοὺς ἔπιασαν μάλιστα οἱ Μπεντεβίνοι, κάτι ἀγριάνθρωποι, κ' εἶναι θαῦμα πὼς τοὺς ἀφήσανε ζωντανούς!

Ἀπὸ νωρὲς, ὁ ἔμπορος μαζὶ μὲ τὸν καπετάν Τσαλίκα, ἐγύριζαν τὰ διάφορα γνωστὰ σπῆτια κ' ἀφήνανε γειές, κ' ἅμα περνοῦσαν κι ἀπὸ κανένα ἀργαστηράκι μπαίνανε, κ' ἔτσι στὸ πόδι τραβοῦσαν καμμιὰ, γιὰ τὰ καταδόδια. Ἀλλὰ ἡ μιὰ ἔγιναν δύο. οἱ δύο τέσσερις καί... τράβα κορδέλλα, σὲ κ' νὰ δυὸ ὥρες, ἔμετροῦσαν τοὺς δρόμους, κάνοντας καραμπόλες, ὁ ἓνας στὸν ἓνα